

Postne procesije v Antigui Gvatemali

Fotografije in besedilo: dr. Gal Kušar

Verniki Latinske Amerike predstavljajo najstvilčnejši in najvitalnejši del Rimskokatoliške cerkve. Strast do življenja in ljubezen do tradicije izkazujejo s številnimi običaji in praznovanji. Eno največjih je praznovanje Velike noči, najpomembnejšega krščanskega praznika. Tradicionalne procesije, ki se v postu (40-dnevni čas spokornosti od pepelnice srede do Velične noči) in velikonočnem času odvijajo po ulicah latinsko ameriških mest, so dobro znane. Verjetno ene najbolj pristnih procesij potekajo v Antigui Gvatemali, starem, med vulkani ležečem kolonialnem mestu, uro vožnje oddaljenem od gvatemalaške prestolnice.

o se v postnem času odene v vijolično in v krščanski liturgiji simbolizira pokoro. Deleženci procesij se oblečijo v vijolične okenske rešetke in balkonskih ograjah in vijolične zastavice, kamnite portale in okvire krasijo cvetlični aranžmani suhega ga cvetja v vijolični barvi. Tudi vrsta akacije tu, ravno v tistem času zacveti v vijolični se odveteli cvetovi osujejo, so ta pod astlana z vijolično preprogo.

otonjo vijolične barve s približevanjem tedna vse bolj razbijajo številne pisane, ki se čez noč pojavijo na poteh, kjer bodo postne procesije. Alfombre so tradicionalnega žaganja, peska, sadja, zelenjav in ane preproge, preko katerih gre procesija, ne predstavljajo oblačila in palmove veje, navdušeni Judje metali na pot pred Jezusom, čakovanega Mesijo, ko je teden dni pred im opresnikov (pascho) na olskuju jahal v n, kjer je bil kasneje križan.

Alfomberi so različni, od verske do čisto abstraktnih vzorcev. Vsaka naredi alfombri pred svojo hišo in tekmuje v velikosti, izgledu in materialu. Včasih osrednjih družin iz dela skupno veliko. Pri izdelavi je bolj pomembno druženje, inje in pomoč kot pa 'zmaga' nad sosedom. Izdelava je namreč dolgotrajna in zahteva natančnega, utrjujočega, filigransko in potrežljivega dela, ki se pokaže v izdelku. Delo poteka v ne preveč prijedajih - kleče na kolennih ali sede na tleh. Ko

premešanega žaganja in cvetličnih ostankov. Ker pa v mestu pogosto piha, se takoj za procesijo ponika ekipa pometačev, ki ročno pometajo ostanke alfomber, da jih veter ne bi raznesel po vsem mestu.

Udeleženci procesij se že pred svitom zborejo v eni od župnijskih cerkva. Vsak ima v procesiji točno določeno vlogo. Nosiči imajo na vijoličnih togah pripepite podobice s številko skupine in številko mesta pri nosilnicah. Skupine se izmenjujejo na vsako uru, saj procesije pogosto trajajo ves dan, in se šele zvečer, potem, ko so prekrižarjevale vse mesto, vrnejo v domačo cerkev. Pot jim utirajo kadičničarji, ki glede na družbeni status uporabljajo od preprostih, iz konzerv inž zice doma narejenih kadilnic, do pravih mojstrovin iz srebra. V kadilnicah nosijo žareče oglige in kot kadilo uporabljajo smolo drevesa kopal, ki so jo pri svojih obredih uporabljali že majevski svečeniki. V dim se večkrat ovijat kar cela procesija, tako prizadetni so pri svojem utiranju poti.

Kadičničarjem sledijo otroci, oblečeni v rdeče toge s koničastimi kapucami, ki nosijo podobe svetopisemskih prerokov in apostolov. Včasih v procesiji stopata v težke verige vključenja desni in levi razbojniki, Dizma in Gestas, ki sta bila krizana skupaj s Jezusom. Za njima korakajo rimski legionarji v kostumihi, prav tako ne manjkata predstavnika oblasti, rimljanski Poncij Pilat in judovski veliki duhovnik Kajfa. Potem sledi glavni oder s kipi Jezusa s križem ali Žalostno matere božje, ki ga mora zaradi njegove teže pogostosti nositi kar 50 ljudi. Glavnemu odru lahko sledi še nekaj kipov svetnikov na manjših nosilnicah s po štirimi nosači. Za njimi korakajo možje v črem - godba, ki igra posebej za te procesije skomponirane koračnice.

